

vragen aan... Chamilah van Iperen

‘Veiligheid staat op nummer één’

Chamilah van Iperen kwam vanuit een andere sector en via een omweg naar het voortgezet speciaal onderwijs. Ze werkt nu drie jaar als onderwijs-assistent bij het Kentalis College Utrecht waar leerlingen zitten met een taalontwikkelingsstoornis. Ze streeft daar ook als anti-pestcoördinator naar een veilige omgeving op school.

1

Welke weg heb jij bewandeld richting het VSO?

“Ik heb heel lang in facilitaire dienstverlening gewerkt. Toen ik besloot iets anders te willen doen, volgde een periode van oriënteren. Ik liep mee bij kraamzorg en volgde een opleiding in de kinderopvang. Ik merkte hoe graag ik met kinderen werk, maar miste het gevoel dat ik echt iets voor ze kon betekenen. Als ik bij de opvang zag dat kinderen ergens in vastliepen kon ik dat alleen bij mijn leidinggevende neerleggen, terwijl ik zelf die kinderen speciale aandacht wilde geven. Om in het onderwijs te kunnen werken moest ik verder studeren. Die kans kreeg ik bij Kentalis, als eerste student met een leerwerktraject tot onderwijsassistent.

2

Hoe was je eerste ervaring met speciaal onderwijs?

“Vanaf het eerste moment voelde het op deze school fijn en warm. Een thuisgevoel. Vanuit mijn ervaring met kinderopvang was het basisonderwijs een logische stap geweest, maar gelukkig werd ik uitgenodigd om het perspectief van het VSO eens te bekijken. Ik had nooit gedacht dat het mij zo zou liggen, het leek wel vanzelf te gaan. Blijkbaar kan ik goed overweg met pubers.”

3

Wat is de belangrijkste uitdaging voor deze leerlingen?

“Als puber is het al lastig om onder woorden te brengen wat je voelt. Mijn leerlingen hebben een taalontwikkelingsstoornis en daarmee nog een extra uitdaging. Ze vinden het bijvoorbeeld lastig om uit te leggen wat ze voelen of willen, omdat ze de betekenis van bepaalde woorden niet kennen. Ook kan een vraag stellen of je mengen in een gesprek al een enorme drempel zijn. Communicatief en sociaal-emotioneel hebben deze leerlingen extra begeleiding nodig van de docent, mentor en logopedist. Samen zorgen we ervoor dat ze op dit vlak de basis ontwikkelen die ze later nodig hebben. Hoe haal je die toets? Hoe moet je solliciteren of met collega's communiceren? Het is fantastisch om ze over die drempel heen te helpen.”

4

Welke creatieve manieren gebruik jij om iets ingewikkelds uit te leggen?

“Als kinderen de theorie niet begrijpen haken ze af. Daarom werk ik in mijn lessen veel met visualisaties en filmpjes. Ik zoek mooie werkvormen waardoor iets blijft hangen. Dit betekent soms dat ik een les moet stilleggen, zoals laatst bij het thema duurzaamheid. De leerlingen hadden de kern niet begrepen en dachten dat het om dure producten ging. De les daarop had ik een duurzaamheidsspel gemaakt met fabrieken, elektrische vrachtwagens en bamboebekers. Pas toen begon het te dagen. Zo hebben we ook eens bij uitleg over voedingsstoffen een smoothietest gedaan. Dat vonden ze leuk; ze hebben het er nog steeds over. Eigenlijk gun je ieder kind het duidelijke onderwijs dat wij in het speciaal onderwijs geven.”

7

Wat wil je zeggen tegen mensen die het speciaal onderwijs overwegen?

“Doen! Maar doe het wel overwogen, want het is geen makkelijke baan. Taalbarrières of schrijnende thuissituaties kunnen zorgen voor onrust waar je goed mee om moet kunnen gaan en met collega's over kunnen praten. Verder heb je humor nodig en engelengeduld. Als je van nature een hart hebt voor kinderen, adviseer ik je zeker om eens bij het speciaal onderwijs te gaan kijken wat je ervan vindt. Als je in je werk uitdaging zoekt zul je die hier vinden, omdat iedere leerling anders is. Ik word er iedere dag blij van!”

5

Wat is jouw rol als anti-pestcoördinator op school?

“Veiligheid op school staat voor mij op nummer één. Leerlingen die zich niet veilig voelen zullen niets ondernemen en dus ook niet leren. Veiligheid heeft te maken met wederzijds respect en een vertrouwensband. Als anti-pestcoördinator praat ik veel met alle leerlingen en in de pauzes ben ik vaak in de kantine, omdat ik wil weten wat hen beweegt. Ik maak de anti-pestlessen die in de mentorklassen gegeven worden. Het is fantastisch om feedback te krijgen als kinderen hebben durven zeggen dat ze iets niet prettig vonden of als ze zich sterker voelen op straat. Ik geloof dat pesten helaas iets is wat zal blijven. Het gebeurt steeds op nieuwe manieren, zoals tegenwoordig online. Bij ons op school zijn leerlingen daar heel open over. Omdat we veel gesprekken voeren met elkaar en kleinere groepen hebben, vang je sneller signalen op. Dat heeft zeker ook te maken met die vertrouwensband die we met leerlingen hebben.”

6

Leer jij zelf ook van jouw leerlingen?

“Om een vertrouwensband te creëren, is het belangrijk dat we als volwassenen ook toegeven als we een keer fout zitten. Dat kunnen ze enorm waarderen. Laatst had ik een schema veranderd waardoor het lezen kwam te vervallen. Een meisje had zich daar juist enorm op verheugd en liet me dat teleurgesteld weten. Ik moest toegeven dat het niet handig van me was. Ze kunnen je echt een spiegel voorhouden. Dat vind ik mooi. Een jongetje had laatst een flyer gemaakt met Wikipedia teksten. ‘Maar juf, je had niet gezegd dat ik het in mijn eigen woorden moest opschrijven.’ Dat leert mij weer dat ik héél specifiek moet zijn in mijn uitleg en woordkeuze.”

Ik word er iedere dag blij van!

UTRECHT
LEERT